

„Az Úr közel!”

A MAGYARORSZÁGI EGYHÁZAK ÖKUMENIKUS TANÁCSA
MISSZIÓI ÉS EVANGELIZÁCIÓS BIZOTTSÁGÁNAK HÍRLEVELE

2023. július-augusztus

A MEÖT közelgő eseményei:

A MEÖT legfrissebb éves programja mindig letölthető:
<http://meot.hu/dokumentumok/2023akt/2023-program.pdf>.

Augusztus 7. hétfő 10.00: Számvizsgáló Bizottsági ülés

Augusztus 19. szombat 18⁰⁰: Ünnepi istentisztelet. Igehirdető: Balog Zoltán. (Bécsi kapu téri evangélikus templom)

Az enyém

Hogyha vesztes a harc, az enyém.
Ha nem megy a munka,
ha nincsen eredmény,
ha mégsincs remény:
munka és kudarc az enyém.

Ha sötét az út,
homályos, tekerdő,
elfödi a célt
ősrengeteg erdő,
hogyha egyre lejt,
alább meg alább,
felfele akar,
s lejjebb jut a láb:
tudom, az az út az enyém.

Ha terhek terhelnek,
bilincsek kötöznek,
ha jártomban titkos
kötelék kötöz meg...
érezem a nyomását,
viselem az átkát,...
nem mások kötözték!
Ismerem szövőjét,
ismerem kovácsát!
Teher és bilincs az enyém.

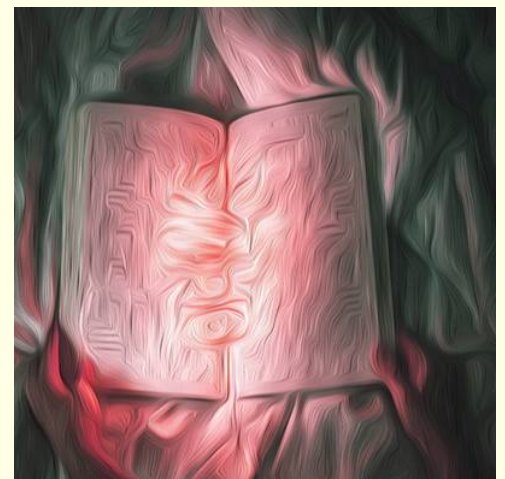
De ha bajok múlnak,
sebek begyógyulnak,
terhek semmisülnek,
bilincsek lehullnak...
ha könnyű a lelkem:
boldog, szabad szárnyal
mindig magasabbra
ha dalolva szárnyal:
szabadulás, ének az Övé.

Ha cél felé tart
az út egyre előre...
hogy ha mindenre rajt',
sebző gyöngyre, kőre,
már a cél fénye hull,
el nem takarja semmi...
megállni sem enged,
ernyedten pihenni:
bizony az az út az Övé.

Ha áldott a munka,
ha élet kíséri,
ha lelkem a lelkek
mélységét eléri,
szemek felragyognak,
bús, szomorú arcok...
ha diadalmasak,
dicsőek a harcok:
az áldott munka
s a diadalmas harc az Övé.

Az enyém gyáva, gyöngé,
az Ő Lelke hatalmas.
Az enyém vesztes, terhes,
az Övé diadalmas.
Bizony az Isten lelke
győzi meg a világot!
Legyen az Övé minden,
soha semmi az enyém:
a munka, út és élet!
Legyek én üres edény
s áradjon belém
és töltsön be az Övé,
az erős, győztes Lélek!

Túrmezei Erzsébet

Hírlevelünkbe a július havi áhítatokat

Prókai Árpád

boldvai református lelkipásztor, vallástanár

írta

Egyek legyetek!

„És én azt a dicsőséget, amelyet nékem adtál, önékik adtam, hogy egyek legyenek, amiképpen mi egy vagyunk: Én ő bennük, és te én bennem: hogy tökéletesen eggyé legyenek, és hogy megismerje a világ, hogy te küldtél engem, és szeretted őket, amiként engem szeretted.” (Jn 17,22-23)

Jézus nem sokkal elfogatása előtt elbúcsúzott tanítványaitól. Beszédét egy gyönyörű imádsággal zárta. Ez az imádság mások életébe enged bepillantani, ugyanis fűltanúi lehetünk egy beszélgetésnek Jézus és az ő Atyja között. Bár a beszélgetésben csak az egyik fél szólal meg, biztosak lehetünk benne, hogy jelen van a másik fél is. Úgy beszél Jézus Istennel, mint egy fiú az apjával, akit tisztel és szeret, akiben megbízik, akivel jó kapcsolatban van. Ezt a közelséget fejezi ki az imádság módja is, ahogy pár verssel korábban olvassuk, hogy égre emelt tekintettel imádkozott.

Vajon a mi imádságaink milyenek? Gyorsan ledaráljuk azokat, elsoroljuk, hogy köszönöm, bocsáss meg, és kérlek, segíts? Hisszük-e és átéljük-e, hogy az imádság valójában beszélgetés, ahol az Úr Isten is jelen van, és közvetlenül hallja, amit mondunk, sőt figyel ránk, figyeli minden szavunkat, még akkor is, ha azok egyszerűek és esetlenek is néha. Nemcsak odafigyel, hanem nagyon örül annak, ha végre hozzáfordulunk, és szóba állunk vele.

Jézus elmondja a János evangéliumában, hogy ha az Ő nevében könyörögünk az Atyához, akkor valóban meghallgattatnak szavaink. Garanciát jelent, ha valaki nevét adja valamihez. A mi imádságainkhoz Jézus Krisztus adja a nevét, és adja a támogatását is. Ennél nagyobb nevet pedig senki nem tud mondani! Az Ő neve garancia arra, hogy szavainkat meghallgatja Isten. Nem más ez, mint egy jól működő bensőséges szeretetkapcsolat két fél között. Jézus minket is szeretne bevonni abba a csodálatos közegbe, amiben Ő is él, ahol közvetlenül együtt lehetünk az élő Istennel. És ezt élhetjük meg akkor is, amikor a hívők közösséget alkotnak, hogy együtt legyenek.

1960-tól rendszeresek a paralimpiai játékok. Az egyik 100 méteres síkfutáson 6 versenyző indult, az egyik megbotlott és elesett futás közben, a többiek visszafordultak és felemelték társukat, majd egymás kezét fogva együtt futottak be a célba. Mind a hatan aranyérmet kaptak.

Nem így szokott ez lenni. Jézus azonban azért imádkozik, hogy a hívő emberek közösséget alkossanak, és közösségben egyek legyenek.

Ismerősek ezek a kifejezések: *Egységben az erő! Egy mindenkiért, mindenki egyért!* Sajnos sokszor nem ez válik valósággá! Az egyház, a gyülekezet azon-

ban olyan hely és közösség kellene, hogy legyen, ahol valósággá válnak ezek a mondatok, ahol nem-csak együtt vagyunk, hanem egyek is vagyunk a hitben, Krisztusban.

Miután a tudósok kidolgozták az IQ tesztet, világszerte elkezdtek felméréseket végezni, hogy ki hogyan teljesít. A tesztet elvégezték gyerekeken, felnőtteken, szegényeken, gazdagokon, városiakon, vidékieken és így tovább. Volt olyan eset, amikor kifejezetten annak érdekében töltették ki a tesztet, hogy majd az összegzésnél megállapítsák, hogy a különböző embercsoportok hogyan teljesítenek.

Amikor az Arizonában élő hopi indiánokra került a sor, akik mindösszesen 18 ezren vannak, különös dolog történt. Ahogy kézhez kapták a tesztet, elkezdték egymást közt megbeszélni. Ekkor a felügyelő azonnal közbelépett:

— A tesztet nem szabad egymással megbeszélni és senki nem segíthet a másoknak! Mindenki csak magára számíthat! — harsogta fennhangon.

Erre az indiánok nagyon dühösek lettek, és az egyikőjük felkiáltott:

— *Nem az a fontos, hogy én vagyok az okosabb vagy a testvérem! Csak az számít, hogy együtt mire vagyunk képesek.*

Ezek az indiánok valami nagyon fontosat tudtak: Isten törvénye a szívükbe volt írva – pedig nem hivatkoztak Jézusra. Nekünk még inkább a szívünkbe kell, hogy legyen írva Istennek ez a törvénye: *Hogy mindnyájan egyek legyünk.* (Jn 17,21)

Mit értünk egység alatt? Az egység teret ad a különbözőségnek. Az egység azt jelenti, hogy bár nem értünk egyet mindenben, továbbra is tiszteljük egymást és megtanulunk együtt élni egymással. Észre vettük-e már, hogy a legtöbb probléma a gyülekezetben nem a hitbeli dolgokból ered? A viszálykodások általában a személyes rokonszenv és ellenszenv miatt keletkeznek. Csakhogy az előítéletek elvakítanak bennünket. Az önzés ellenségeskedést szül.

A fehér pelikánok úgy halásznak, hogy félkörben szorítják a halakat a part felé s szárnyukkal csapkodva terelik őket, és kiszorítanak egy csomó halat a sekély vízbe, ahonnan könnyedén kimeregethetik a csőrükkel azokat. Ha a pelikánok érzékelik, hogy az életet igazán csak egységben lehet élni, akkor mi érző, gondolkodó teremtmények sokkal inkább válaszolhatunk Jézus imájára, és lehetünk egyek, ahogy az Atya és a Fiú is egy.

Ha hiányzik az egyetértés, nem hiteles a hitvallásunk Istenről. Tudomásul kell vennünk, ha mi civakodunk egymással, akkor elhomályosítjuk az Isten dicsőségét. Jézus nem ezt a feladatot bízta ránk!

Honnan ered a megosztottság, a széttöredezettség, az egység hiánya? A Biblia azt mondja, hogy a mi ősellenségünknek, a Diabolosznak, a szétdobálónak a célja az, hogy egymás ellen fordítsa az embereket, ahogy szembefordította Istenével is, Aki őt a legjobban szerette. Már szembe került egymással az

első házaspár, szembekerülnek a testvérek: Káin és Ábel. Szembe került az ember a világgal, mai napig hadakozunk a természettel. Szembe állított egyházakat egymással...

De Isten egyé akarja tenni, amit a bűn szétszakított. Amit a gonoszságunk, önzésünk, hiúságunk tönkretett, abból Isten újra egységet formál. Darabjaira hullott a házasságod? Romokban hever a tisztességed? Összeomlott a hited? Nincs egység a gyülekezetekben? A Diabolosz nem alszik! De ahogy a 121. zsoltárban 4. versében olvassuk: „nem szunnyad, és nem alszik az Izraelnek őrizője” sem! Isten tudja venni a félelmet, az önzést, és az uralkodni vágyást is, és mindazokat a bűnöket, amelyek miatt szembekerültünk egymással és az Ő kezében újra egyé válhatunk.

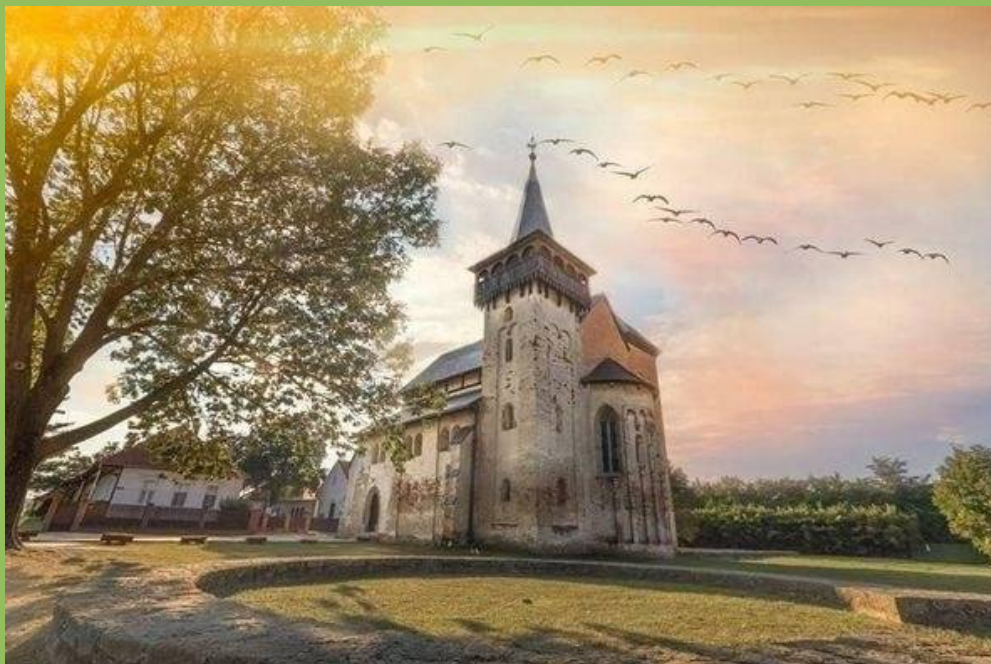
Az nem baj, hogy nem vagyunk egyformák. Hála Istennek, hogy sokfélék vagyunk gyülekezeteinkben. Fiatalok és idősek, egyedül élők és családosak, istenkeresők és hívők. Istennek tetszett, hogy ebben a sokszínűségben hívjon el bennünket, és formáljon élő közösséggé. A baj ott kezdődik, ha engedjük, hogy a Diabolosz, a szétdobáló éket verjen közénk, és az ékből szakadék legyen. Mert akkor ott már bekövetkezik a törés. Ilyenkor egymás torkának ugrunk, a másokban ellenséget látunk, és ha ez az állapot konzerválódik, akkor abból megosztottság lesz. Sohse használjuk fel a különbséget arra, hogy a másik fölé akarjunk kerekedni, hogy visszaéljünk azzal, amit értékékként Istentől kaptunk.

Ha sokféleképpen is, de ugyanannak az Úrnak az irányítása alatt akarjuk ezt tenni, amit Ő parancsolt meg, és nem magunk ötletelünk, akkor nem kell a különbségektől félni. Isten tehát egységet akar. Nem egyformaságot, hanem egységet. Azt, hogy a magunk különféle lehetőségeivel, adottságaival, teljes szívvel engedelmeskedjünk neki.

A Szentlélek az egység Lelke. A Szentlélek igazi egységet munkál. A Szentháromság egy örök Isten segítsen minket, hogy sohse használhasson eszközül bennünket az ördög, a Diabolosz, hanem tudjunk mindig olyat cselekedni, mondani, ami megerősíti a házaspárok hűségét, a gyülekezeti tagok egymáshoz való ragaszkodását, és egymás tiszteletét. Engedjük, hogy a Szentlélek használjon bennünket. Szentlélek nélkül minden egység, legyen szó házasságról, gyülekezetről, egyházzal, vagy országról, csak átmeneti érdekszövetség. Akármilyen nagy ígéreteket írunk is alá.

Nézzünk fel Jézusra, úgy, mint, aki egységünk és szabadításunk forrása. Legyen Ő a mi közösségünk alapja, hiszen mindannyiunkat ugyanarra a névre kereszteltek meg. Akkor leszünk méltók a keresztyén névre, ha egymásra mutogatás helyett Jézus Krisztusra mutatunk. A másikat figyelve először ne a hibáit vegyük észre, hanem a benne lévő krisztusi vonásokat. Olyanná kell lennünk, mint az emberi test, amelynek különféle tagjai vannak, de mégis ugyanazon testnek a tagjai. E test feje pedig Jézus Krisztus. Amikor *Boldvára* kerültem, elmentem a helyi baptista gyülekezet lelkipásztorához bemutatkozni. Ő így fogadott: *Örülök, hogy itt vagy Boldván, mi mindketten az Úr szőlőjében dolgozunk, csak más pásztán.*

Azóta is kedves és fontos Igém a szolgálatban, hogy *milyen kedves és jó, ha egyetértésben élnek a testvérek... mert az Úr ott áldást ad: életet mindörökre. (Zsolt 133.)* Legyünk hát egyek mindenkor!

1175 és 1180 között bencés apátsági templom épült *Boldván*. Feltehetőleg itt született legrégebbi összefüggő magyar nyelvű írásos emlékünk, a *Halotti beszéd és könyörgés* (1192-1195).

M. BASILEA SCHLINK imádsága:

„... *hogy mindnyájan egyik legyenek...*” (Jn 17,21)

Urunk Jézus Krisztus,

Te vagy a Gyülekezet Feje.
Könyörgünk megosztott testedért:
egyesíts minket szeretetben
sebeidből kiomló véred által.

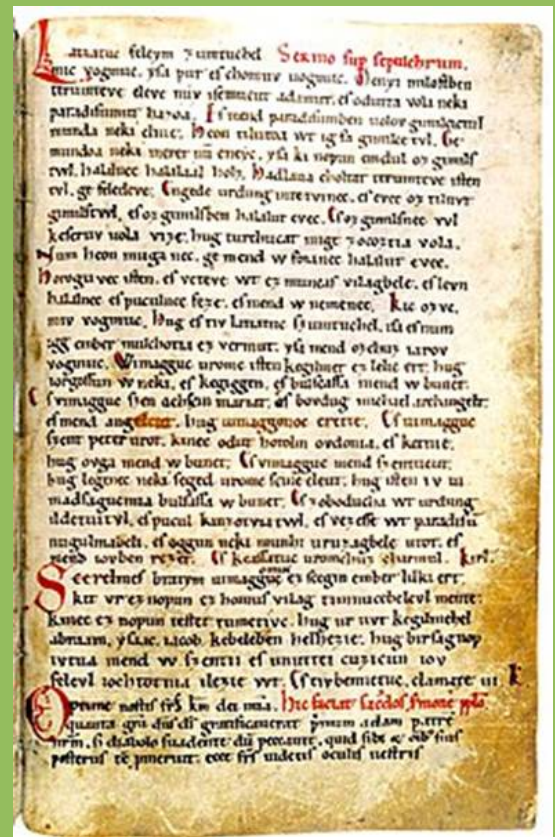
Segíts, hogy komolyan vegyük
utolsó kérésedet,
hogy mindnyájan egyik legyünk
a Te szenvedésed érdeméért.

Adj, kérünk, testvéri szeretetet
katolikus, ortodox, protestáns és
szabadkeresztyén hívek között,
hiszen mind egy test tagjai.

Adj testvéri szeretetet hívő közösségek
és szövetségek között,
amelyek a Te szolgálatodban állnak.

Adj egységet a szeretetben ott,
ahol megosztás és viszály uralkodik.

Erősítsd bennünk
az alázatos szeretet lelkületét,
mely a másikat különbnek tartja magánál.
Óvj meg a hamis egyességtől,
amely emberi célt és vágyat szolgál.
Egyedül a Te keresztedben keressük,
Úr Jézus Krisztus, a megegyezést.

Mélyítsd az Irántad, az Atya,
és a Szent Lélek iránti szeretetünket.

Add, hogy a Téged szeretők Benned
teljesen egyik legyenek,
hogy a nagy nyomorúság órájában
bizonyosság lehessünk a világ számára,
mint a Te egyetemes Egyházad!

Várjuk visszajövedel napját,
amikor az egész világ előtt
nyilvánvalóvá lesz országod.

Ámen.

Hírlevelünkbe az augusztus havi áhítatokat

Hulej Enikő
evangélikus lelkész

írta

A projektor és a madarak

Februárban a kisvárdaiak szolgálatával köszöntöttük a *Filadelfia Evangélikus Gyülekezetben* a születésnaposokat — a hónap első vasárnapján a nyírteleki alkalmunkon, a másodikon pedig a kisvárdain. Az Útmutató igéje akkor ez volt: *„Nézzétek meg az égi madarakat: nem vetnek, nem is aratnak, csűrbe*

sem gyűjtenek, és a ti mennyei Atyátok táplálja őket. Nem vagytok-e ti értékesebbek azoknál?” (Mt 6,26)
Ezért egy testvérpár előadásában ezt a kis történetet hallhatták a testvérek:

„A vörösbegy és a veréb beszélgetnek titkairól az emberi életnek. A vörösbegy kérdez:

— Fel nem foghatom, mért hajszolják magukat úgy agyon az emberek! Van bajuk, gondjuk annyi, nincs idejük örülni, hálát adni! Pedig az élet oly szép valami! Meg tudod ezt a kérdést oldani?

— Sajnos nem lelek nyitjára az oknak, mért küszködnek, gyötrődnek, panaszkodnak — szól a verebecske —, csak azt sejthetem, nincs oly jó sorsuk, mint neked és nekem. Miránk mennyei Atyánknak van gondja: Ad eledelt, napsugarat naponta. Tudja hiányunk, és kész, hogy segítsen. S úgy látom, nekik ilyen Atyjuk nincsen.

Mennyivel drágábbak vagytok ti a madaraknál!”

A kis jelenet után elénekeltük kánonban a gyülekezettel együtt: *„Ne aggodalmaskodjál, nézz Istenedre fel! Ő felruház és táplál, rád gondot ő visel. Dicső Király, ég és a föld Ura, Szívünk tiéd, légy annak is Ura!”* (Evangélikus énekeskönyv, 586. ének.)

Aztán Nyírteleken, az istentisztelet után az egyik házaspár félrehívott azzal, hogy valamit szeretnének mondani. Egy nagy táska volt náluk. Pár napja a presbiteri gyűlésen kimondtál egy szót — kezdte a férfi — aminél összenéztünk a feleségemmel és azonnal tudtuk, mit kell tennünk! Kicsit félve vártam, mit akar mondani. A projektor volt ez a szó! Nálunk van egy projektor — folytatta —, vadonatúj, ki sincs még csomagolva. Nem tudtuk, Istennek mi a szándéka, kinek adjuk. De amikor mondtad, hogy erre van szükségetek, tudtuk, hogy a kisvárdaiaknak küldte az Úr...

Potyogni kezdtek a könnyek a szememből! Decemberben kaptunk támogatást a budavári gyülekezettől és komoly dilemma előtt álltunk. Beszélgettünk, imádkoztunk, utánajártunk, és végül abban lett békességünk a testvérekkel együtt, hogy azt a pénzt Isten nem tudjuk még mire, de nem projektorra küldte! Pedig nagy szükségünk lenne egy vetítőre, hiszen több olyan alkalmunk is volt azokban a hetekben, amihez elengedhetetlen volt, ezért a városi könyvtárét kértük kölcsön...

És tessék! Itt van! Az Úr gondoskodott róla más forrásból! És sokkal jobbat adott, mint amire nekünk a kapott összegből telt volna! Sőt annak a súlyát is levette rólunk, hogy nekünk kell megtalálni, a mi templomunkba milyen típus való igazán! Ráadásul pont akkor vitte ezt véghez, amikor egyik gyülekezetrésznünkben arról tettünk bizonyosságot, hogy az Úr minden szükségesről gondoskodik! Amikor aztán a következő vasárnapon ugyanezzel az igével és üzenettel az otthoniak között szolgáltunk, volt egy plusz bizonyosságtételünk: az, hogy az Úr gondoskodott számunkra a vetítőről, és íme itt van szemünk előtt az isteni gondviselés egy drága bizonyítéka! Micsoda hittapasztalat ez számunkra! És az én életemben ez már a sokadik ilyen megtapasztalás!

A hívő élet nem azt jelenti, hogy Isten minden kívánságunkat teljesíti és dúskálhatunk a földi javakban, de azt igen, hogy a mennyei Atya tényleg gondoskodik mindenről! És van, amikor olyan szükségeseget ad meg, aminek a pénzbeli értéke is nagy... Merjünk hát bízni benne minden téren!

Kő a keresztnél...

Az ökumenikus imahéten a mi templomunkban a református lelkész prédikált, és az alapigéje a házasságtörő asszony története volt (Jn 8,1-11). „Mózes azt parancsolta nekünk a törvényben, hogy kövezzük meg az ilyeneket. Hát te mit mondasz?” — kérdezik az írástudók és farizeusok Jézustól, aki így felel: „Aki bűntelen közületek, az vessen rá először követ.”

Kiestek a kövek a kezekből — mondta az igehirdető azon a januári estén. És a prédikáció végén — szemléltetésként — ki is ejtette kezéből a magával hozott kődarabot, ami tompa zajjal esett a földre. Oldalt ültem, jól láttam a jelenetet! A kő pont az alá a nagy kereszt alá esett, ami az oltárunk mögött/fölött függ. Amikor pedig a lelkész jött vissza a székéhez az oltártól, nem vette fel, csak a lábával félretolta, hogy a következő szolgálónak ne legyen útjában. Ám így a kő egészen a kereszt alá került...

Azóta eltelt már majdnem fél év, ám ez a kép (a kő a kereszt alatt)

sokszor eszembe jut. És most az útravalót is ennek alapján szeretném megfogalmazni, mert azt hiszem, elég sok kő van nálunk is! Szorítjuk a kezünkben ezeket, és alkalomadtán célba is vesszük vele valakit, vagy mázsás súlyként hordozzuk és szinte már összeroskadunk alattuk. Olyan jó lenne, ha Krisztus keresztje alá sok odakerülhetne most ezekből!

Testérem! Te milyen köveket cipelsz?

Cipeled a bűn köveit — azt, amit elkövettél, elmulasztottál? Hozd el Krisztus keresztjéhez!

Cipeled a sérelmeid köveit — a fájdalmat, amit mások miatt szenvedtél el? Hozd el Krisztus keresztjéhez!

Cipeled az ítélkezés köveit — a jóság álarcát, és hogy folyton számonkérsz másokat? Hozd el Krisztus keresztjéhez!

Cipeled az önvád köveit — azt a gyötrő érzést, hogy elszúrtad, nem megy, hiába? Hozd el Krisztus keresztjéhez!

Cipeled a veszteség köveit — hogy életed nem úgy alakult, ahogy eltervezted? Hozd el Krisztus keresztjéhez!

Cipeled a gyász és a halálfélelem köveit? A fájó hiánnyal kell együtt élned és bizonytalannak látod a jövőt? Hozd el ezt is Krisztus keresztjéhez!

Mit kezdesz ezekkel a kövekkel? Megtartod őket, és ugyanúgy szenvedsz miattuk, mint eddig vagy engeded, hogy az a Krisztus, aki érted szenvedett, a te bűneid miatt halt meg, és feltámadásával a legnagyobb ellenség, a Sátán és a halál felett is győzelmet aratott, szabadulást és új életet adjon neked? Sok kő kerülhet(ne) oda most a kereszt alá...

Húha! Fúj...

„Ha tehát ti gonosz létekre tudtok gyermekeiteknek jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad mennyei Atyátok Szentlelket azoknak, akik kérik tőle.” (Lk 11,13)

Gyülekezeti napot tartottunk pünkösd szombatján. Az egyik program egy bibliaismereti játék volt az udvaron. Olyan feladványokkal készültem, amelyek a Szentlélekkel kapcsolatos bibliai történeteket hozták eléink. Kevés szó esik a Szentírásban a Szentlélekről? Ha csak a pünkösd történet jut eszünkbe, akkor nyilván így véljük. Ha azonban jobban belegondolunk, rácsodálkozunk, mennyire átszövi az egész Bibliát az Ő jelenléte, munkálkodása.

Már a világ teremtésekor is jelen volt, hiszen „Isten Leleke lebegett a vizek felett” (1Móz 1,2), de betöltötte a prófétákat, hogy általuk kijelentést adjon (2Kir 2; Ez 37). Dávid király, aki látta, mi lett az engedlenné vált Saullal, bűnbánó szívvel így könyörgött: „szent Lelkedet ne vedd el tőlem!” (Zsolt 51,13) Az Úr Jézus Nikodémusnak beszélt arról, hogy „a szél arra fúj, amerre akar, (...), így van mindenki, aki a Lélektől született” (Jn 3,8). Tanítványainak az elfogása előtt azt mondta, hogy küldi majd a Pártfogót, az igazság Lelkét (Jn 14-16), mennybemenetele előtt pedig ezt ígérte: „erőt kaptok, amikor eljön a Szentlélek, és tanúim lesztek” (ApCsel 1,8).

Pál apostol azért indult el az első missziói útra Barnabással, mert az antiókhiai gyülekezet imádkozó, böjtlő vezetőinek a Szentlélek kijelentést adott: bízzák meg őket ezzel a szolgálattal (ApCsel 13). Aztán olyan is volt, hogy a Lélek nem engedte Pálnak, hogy hirdesse az ígét bizonyos helyeken, mert Ázsiából Európába akarta átküldeni vele az evangéliumot (ApCsel 16). Vannak kegyelmi ajándékok, melyek a Léleknek köszönhetőek (Róm 12; 1Kor 12-14), és van a Léleknek gyümölcse is: szeretet, öröm, békesség, türelem, jóság, szíveség, hűség, szelídség, mértékletesség (Gal 5). Mennyire mások ezek, mint a test cselekedetei (ld. szintén Gal 5)!

Pünkösdi gyülekezeti napunkon csoportokban dolgoztak a testvérek a feladványokon, melyek közül az egyik aztán fontos üzenet hordozójává lett számunkra. Néhány nevet, szót kellett összerakni a kapott betűkből, melyek egy-egy borítékban rejtőztek, kis cetlikben. A feladat nem volt nehéz, ám hirtelen jött egy fuvallat (aztán még néhány), és felkapta a cetliket. Volt olyan csapat, amely többször is szaladhott a betűk után, és volt olyan, amelyikét egyszer sem háborgatta a szél. Volt, aki reklamált, hogy így nem lehet megcsinálni, és volt, aki szó nélkül ugrott a repülő papírdarabkák után. Volt, akiknél minden betű megvolt, mégsem tudtak mindegyik szóra rájönni, és volt, akiknél hiányzott egy betű, de kikövetkeztették a megfejtést...

Ilyen a Lélek munkája is. Nem megrendelésre jön, hanem váratlanul, mint a szél. Nem kérdezi meg, hogy alkalmasnak látjuk-e most az időt, és egyetértünk-e azzal, ahogy Ő megnyilvánul. Ha Ő jön, akkor azt nem lehet nem észrevenni, mert átrendezi a dolgokat. Kimozdít a megszokottból, a kiszámíthatóból, abból, amit mi kontrollálunk. Lehet nyafogni és méltatlankodni, mert kényelmesebb lenne továbbra is ücsörögni a komfortzónánkban, mint alkalmazkodni egy új helyzethez, de ha készek vagyunk engedelmesen mozdulni arra, amerre a Szentlélek indít, akkor csodák tanúi és az Úr áldott eszközei lehetünk...

Evangélikus templomainkban pünkösdkor ez volt az igehirdetés alapigéje: „Kérjétek, és adatik nektek, keressetek, és találtok, zörgessetek, és megnyitvatik nektek. Mert mindaz, aki kér, kap, aki keres, talál, és aki zörget, annak megnyitvatik. (...) Ha tehát ti gonosz léteketekre tudtok gyermekeiteknek jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad menyeei Atyátok Szentlelket azoknak, akik kérik tőle.” (Lk 11,9-13). Testvérem! Te szoktál-e imádkozni a Szentlélekért? Vágysz-e arra, hogy élő hited, megújult életed legyen? És kész vagy arra, hogy amikor Ő jön és betölt, akkor mozdulj?

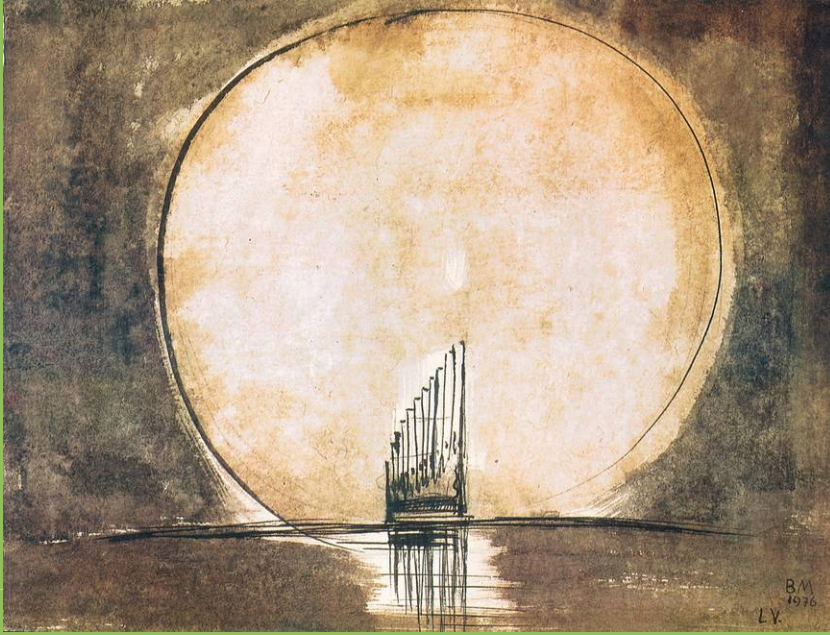
Lelkesen vagy megszokásból?

*Hallelu, hallelu, hallelu, halleluja, / Jézust dicsérd! / Hallelu, hallelu, hallelu, halleluja, / Jézust dicsérd!
Jézust dicsérd! Halleluja, / Jézust dicsérd! Halleluja! / Jézust dicsérd! Halleluja! / Jézust dicsérd!*

Ezt az éneket gyerekek, felnőttek egyaránt szeretik. Pünkösdi gyülekezeti napunkon is lelkesen énekeljük — nemcsak azért, mert szép, hanem azért is, mert felrázza és jókedvű éneklésre sarkallja mindig a jelenlévőket. Énekeljük akkor úgy, hogy a „Hallelu”-t a férfiak éneklék, a hölgyek pedig azt, hogy

„Jézust dicsérd!” — kértem a résztvevőket. Nagyon jól szólt! Jó volt közben látni a sok mosolygós arcú testvért. A következő körben aztán ez volt az instrukció: most pedig a lányok kezdjék a „Hallelu”-val, és a fiúk énekeljék: „Jézust dicsérd!” Erre egyesek nevetve bólogtattak, mert tetszett nekik ez az ötlet, másoknak viszont elkerekedett a szeme, mert attól tartottak, nem tudnak alkalmazkodni ehhez a változtatáshoz. De persze így is jól szólt és ez is öröme volt a gyülekezetnek...

Kép: Borsos Miklós: Zsoltárok, 1976. (Forrás: Biblia.hu)

szokás lett úrrá rajtad? A csodák, különleges lelki élmények, az Úr jelenlétének megtapasztalása évekkel ezelőtti emlék csupán vagy életednek most is része? Ha olvasod, hallgatod az igét, akkor az erővel, Lélekkel szól-e, szíven talál-e és indít-e bűnbánatra, hálára? S mi a helyzet a gyülekezetekben? Van-e ott élet? Van-e tere köztetek a Szentléleknek, munkálkodik-e, s készek vagytok mozdulni, ha az Úr valami újat mutat vagy valamire rámutat azzal kapcsolatban, ami ott most van? Vagy inkább gyakori mondat ez, ha valaki lelkesen javasol valamit: „mi ezt nem így szoktuk...”?

Néhány hét telt el még csak pünkösdi óta, amikor sok lelkesítő gondolat hangzott el a Lélekkel kapcsolatban. Idéztük is a pünkösdi történetet, amikor kiáradt a Szentlélek az apostolokra és az igehirdetésük nyomán sokan megtértek, megkeresztelkedtek, és létrejött az első gyülekezet, melyben lüktetett az élet (ApCsel 2). Néhány héttel pünkösdi után lelkesen élünk vagy úgy, ahogy szoktunk?

Fontos üzenet fogalmazódott meg bennem ennek kapcsán: a megszokás könnyen kiüresítheti, tönkre teheti a legnagyobb dolgokat is. Legyen szó egy szoros emberi kapcsolatáról (házasságról, barátságról), valamilyen tevékenységről, szolgálatról vagy magáról a hitről. Ami friss és élő, abban ott vagyunk szívvel-lélekkel, ám ha megszoktuk már, mit kell mondani és hogyan kell csinálni, akkor könnyen előfordulhat, hogy már nem szívből, hanem csak színből mondjuk, tesszük, és pont a lényegét veszítjük el. Imádságaink így válhatnak gépiessé, szolgálatunk így lehet kötelességgé.

Mi a helyzet a te hiteddel, a te hívő életeddel, drága Testvérem? Lüktet-e benned még mindig az élet vagy már a meg-

Lelkészi és munkatársi konferencia, Révfülöp

Különleges áldás van azon, amikor különböző felekezetekből gyűlünk össze Isten igéjét hallgatni, hirdetni, Róla és Vele beszélgetni, Őt dicsőíteni, egymást testvéri közösségben építeni. Ezt tapasztaljuk meg minden évben a júniusi ökumenikus lelkipásztori és munkatársi konferencián, aminek évek óta a révfülöpi *Ordass Lajos Evangélikus Oktatási Központ* ad helyet. A június 19-től 23-ig tartó konferencia témája a szellemi háború volt az *1Tim 6,12* alapján: „*Harcold meg a hit nemes harcát, ragadd meg az örök életet...!*”

Az előadásokat, áhítatokat, igetannulmányokat, igehirdetéseket orto-

dox, baptista, református, evangélikus, pümkösi, görögkatolikus testvérek tartották, nagyon gazdagon körbejárva az ideit témánkat. Leginkább az ima, az Ige és a keresztyén közösség szerepe hangsúlyozódott ki. Ahogy hallottuk: „Az ördög mindent megtesz, hogy elrángasson az imádság helyéről és az Ige helyéről!” De LUTHER szavaival élve: „egy ígécske porba dönti a sátán minden erejét.” Így valljuk meg hit-tel (pajzs) az Isten szavát (kard)! Keresztyénként természetesen (mondhatni — újonnan — születé-süinktől fogva) része az életünknek a küzdelem. Ebben (is) vezeti azt az Úr igéjével, aki figyel rá. De „ha azt mondom, hogy ez se az Isten ígéje, meg az se, akkor énhozzám nem fog szólni az Úristen soha!” Ahogy az egyik igehirdető kritikusan megjegyezte, ma az egyház sokszor szinte már könyörög a világ-nak, hogy „Átírjuk az Evangéliumot, csak ne dobjatok ki!” Persze a másik szélsőségbe sem szabad es-ni, amikor annyira elzárkózik az egyház a világtól, hogy „Nem só, hanem sóbálvány.” Így kialakul az a folyamat, hogy „nincs interakcióban a világgal → rosszul értelmezik az elkülönülést → így magukat szó-rakoztatják”. Jól kell tehát látnunk, értenünk, megélnünk a missziói lelkületet: „Nem azért beszélt nekik Jézusról, hogy provokálja őket, hanem mert szerette őket.”

Nagyon érdekes volt, amikor egy katona-lelkész testvérünk beszélt az ún. „bizalom köréről”. Amikor a katonák 360°-ban biztosítják egymást. Így kell a gyülekezeteinkben, közösségeinkben nekünk is a magunk helyén (!) állva, a résekre állva bajtársként együtt harcolnunk, nem ölbe tett kézzel várva (kanapéban filozofálva, témákat boncolgatva), hogy Isten küldje az embereket, hanem emberhalászként menni (!) a segítségért kiáltó emberek közé, Krisztus tanítványaivá téve őket.

Sok mindenről szó volt még a konferencián, amire (fel)figyelnünk kell, a zárókő, amit a kiküldő istentiszteleten hallottunk, az az Isteni szó volt, amit Péter apostolon keresztül üzent az üldözésben lévő egyháznak, és üzen ma is: „Szentek legyetek!” (1Pt 13-25). Bízva abban, hogy „Istennek van hatalma arra, hogy minden kegyelmét kiárassza rátok, hogy mindenütt mindenkor minden szükségessel rendelkeztek, és bőségetekből jusson minden jó cselekedetre...” (2Kor 9,8)

Ez a konferencia helye a (nem is annyira) különböző felekezetek egymásra csodálkozásának, néha talán furcsállásának, de elsősorban annak a helye, ahol mindig felismerjük és megélnünk: a lényeg közös. Jézus Krisztus mindannyiunknak Ura és Megváltója.

Hanula Hanga, metodista teológushallgató

Kedves Testvéreink!

Havi hírlevelünkbe, amely számos felekezet gyülekezeteibe, gyülekezeti tagságának körébe jut el elektronikus úton, szeretettel várjuk ökumenikus tárgyú híreiket, beszámolóikat!

Együttal felhívjuk kedves figyelmüket, hogy a hírlevél e-mailben továbbküldhető, illetve, ha van olyan ismerősük, aki havonta szeretné megkapni a hírlevelet, akkor a MEÖT e-mail címére (oikumene@meot.hu) küldött levélben adják meg az e-mail címet, és a következő hónaptól eljuttatjuk a hírlevelünket! Feliratkozni a következő linken is lehet: http://wg.meot.hu/form.php?f=4k37kk9kkk&fbclid=IwAR3Q085ehUYSqslVu4-kZOlG_Zd9a5VQJ1hHHsU0KEoV0D2l38UyYA4xoPA.

Testvéri szeretettel: „Az Úr közel!” hírlevél szerkesztői

A
MAGYARORSZÁGI EGYHÁZAK ÖKUMENIKUS TANÁCSA
meghívja

ÁLLAMALAPÍTÁS ÜNNEPÉNEK ELŐESTÉJÉN
ökumenikus közösségben megrendezésre kerülő
ÜNNEPI ISTENTISZTELETRE

Igét hirdet:

Balog Zoltán

református püspök, a Zsinat lelkeszi elnöke

*„Az Úr a mi Istenünk! Ő vigyázott ránk végig az úton, amelyet megtettünk...”
(Józsué 24,17)*

Helyszín:

A Budavári Evangélikus Egyházközség temploma
(1014 Budapest, Táncsics Mihály u. 28.)

Időpont: 2023. **augusztus 19.** szombat **18⁰⁰**

Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa

Október a Reformáció Hónapja 2023.

Jézus mondja: „Akarom. Tisztulj meg!” (Mt 8,3b)

Központi rendezvények programtervezete:

Területi Női Találkozó

Szeptember 30-án, szombaton 10⁰⁰-15⁰⁰ óra Alberti Evangélikus Gyülekezet
(Cím: 2730 Albertirsa, Pesti út 106.)

Nyitó igehirdetés: Újváriné Szabó Anikó, a BTA Nyelvi Lektorátusának oktatója

Fő téma: Megtisztulás – „Tisztíts meg és tiszta leszek...”(Zsolt 51,9)

Előadó: P. Tóthné Szakács Zita református lelképásztor

Panelbeszélgetés témája: *Megbocsátás, kiengesztelődés, megtisztulás.*

Köszöntő: Dr. Fischl Vilmos, az Ökumenikus Tanács főtthkára.

Záró úrvacsorai istentisztelet: Veczán Zoltán evangélikus lelkész,

a vendégfogadó egyházközösségek lelkészeinek szolgálatával.

Megnyitó Ünnepszég

Október 1-én vasárnap 18⁰⁰ órakor Budapesten, a Deák téri evangélikus templomban

Zenes istentisztelet, a templom előtt rézfúvós zenével szolgál a

budapesti Evangélikus Rézfúvós Együttes

Igét hirdet és köszöntőt mond

Papp János baptista egyházelnök

A liturgiában részt vesz a református, az evangélikus,

a baptista, a methodista és a pünkösdi egyház egy-egy főpásztora.

A zenes istentiszteleten ezen egyházak gyülekezeti kórusai szolgálnak.

Kaposvári Ökumenikus Missziói Nap

Október 8-án, vasárnap 17⁰⁰ órakor a Békevár Baptista Gyülekezetnél

(Cím: 7400 Kaposvár, Béke u. 30.)

a Reformáció Hónap részeként ökumenikus istentiszteletet tartunk, melyen

igét hirdet Szemerei János evangélikus püspök.

A MEÖT tagegyházak missziói bizottságának lelkészei is szolgálnak az istentiszteleten.

Reformáció Gálaest

Október 15-én, vasárnap Budapesten 17⁰⁰ órakor az **Uránia Nemzeti Filmszínházban**

(Cím:1088 Budapest, Rákóczi út 21.)

A Gálaest házigazdája: Bényi Ildikó.

A gazdag zenei programot a Collegium Musicum Debrecen, a Koreai Presbiteriánus Nőszövetség Kórusa, a Misztrál Együttes, valamint az iskola zenei együttese biztosítják.

A bemutatkozó iskola az Andor Ilona Ének-Zenei Általános és Alapfokú Művészeti Baptista Iskola lesz.

Köszöntőt mond Steinbach József református püspök, az Ökumenikus Tanács elnöke.

Ünnepi előadó: Nagy István agrárminiszter.

Előadásának címe: *Reformáció és magvetés*

Rát Mátyás-díj átadása – Protestáns Újságírók Szövetsége.

Reformációi Istentisztelet

Október 29-én, vasárnap 9³⁰-kor az Agapé Pünkösdi Gyülekezetben

(Cím: 1146 Budapest, Thököly út 46/b)

Igét hirdet: Dr. Khaled A. László methodista szuperintendens, MEÖT alelnök.

Az úrvacsorás istentisztelet liturgiájában az Ökumenikus Tanács

tagegyházainak főpásztorai szolgálnak.

A zenei szolgálatot a helyi gyülekezet énekkara biztosítja.

Reformációi Megemlékezés

Október 31-én, kedden 17⁰⁰ órakor lesz Budapesten, a **Reformáció Parkban**.

Ünnepi beszéd elmondására Farády Zsolt,

methodista országos laikus előljáró kapott felkérést.

Imádságot mond: Steinbach József az Ökumenikus Tanács elnöke.

Közreműködik a Fóti Baptista Fúvóska.

A megjelent egyházi vezetők áldást mondanak.

EGYHÁZAK SZOCIÁLIS SZOLGÁLATÁNAK VALLÁSI ÉS ETIKAI DIMENZIÓI

**2023.
november 9.
csütörtök
10:00–15:30**

**A Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa
Szociáletikai Bizottságának konferenciája**

MEÖT–Székház, 1117 Budapest, Magyar tudósok krt. 3.

PROGRAM:

- Megnyitó és bevezető gondolatok – FAZAKAS Sándor (DRHE)
- BALLA PÉTER (BTA–DRHE DI): *Krisztus lehajló példájának értelmezése a Filippi 2: 5-11 alapján, alkalmazása a szociális segítő munkában*
- ÖTVÖS Csaba József (ortodox pap): *Az Ortodox Egyház szociális tanítása. Források és dokumentumok*
- REGŐCZI Szabolcs (püünkösdi lelkész): *Az egyházak társadalmi szerepvállalása, és annak gyakorlati aspektusai*
- SZABÓNÉ LÁSZLÓ Lilla (KRE-HTK): *Gyógyító Jelenlét: Isten jelenlétének kérdésköre a segítő beszélgetésekben*
- SZUHÁNSZKY Gábor (metodista lelkész): *Szociáletikai elvek és gyakorlatok a metodista felekezetben*
- GREGERSEN-LABOSSA György (evangélikus lelkész): *A Magyarországi Evangélikus Egyház Diakóniai Stratégiájának ökumenikus és társadalmi hatása*
  - Összegzés - OROSZ Gábor Viktor (EHE)

Az előadásokról részletesebben itt olvashatunk:

<http://meot.hu/index.php/szocial-m/692-szocialetikai-konferencia-november-9>.